RÅDETS BESLUT 2010/127/GUSP

av den 1 mars 2010

om restriktiva åtgärder mot Eritrea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

(1) Den 16 februari 2009 antog rådet gemensam ståndpunkt 2009/138/Gusp om restriktiva åtgärder mot Somalia [1] om genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1844 (2008) om införande av restriktiva åtgärder mot dem som försöker förhindra eller blockera en fredlig politisk process, eller mot dem som hotar de federala övergångsinstitutionerna i Somalia eller Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom) med våld, eller som vidtar åtgärder för att underminera stabiliteten i Somalia eller i regionen.

(2) Den 14 januari 2009 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1862 (2009) om gränstvisten mellan Djibouti och Eritrea och dess eventuella inverkan på den subregionala stabiliteten och säkerheten.

(3) Den 23 december 2009 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1907 (2009), varigenom ett vapenembargo mot Eritrea infördes och där alla stater uppmanas att, i enlighet med sina nationella myndigheter och nationell lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt, inspektera fartyg och alla lasttransporter till och från Eritrea inom sitt territorium, inbegripet kusthamnar och flygplatser, om den berörda staten har information som ger rimliga skäl att anta att lasten innehåller artiklar som det är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera enligt resolutionen eller enligt det allmänna och fullständiga vapenembargo mot Somalia som införts enligt punkt 5 i FN:s säkerhetsråds resolution 733 (1992) och som utvidgats och ändrats genom senare resolutioner.

(4) Genom FN:s säkerhetsråds resolution 1907 (2009) införs också restriktiva åtgärder mot personer och enheter, inklusive men inte begränsat till eritreanska politiska och militära ledare, som angetts av den kommitté som inrättats i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 751 (1992) och som utvidgats genom FN:s säkerhetsråds resolution 1844 (2008).

(5) Det krävs ytterligare insatser från unionen för att genomföra vissa åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna ska vida nödvändiga åtgärder för att förhindra försäljning eller leverans av vapen och likartad materiel av alla slag, inbegripet skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning samt reservdelar till ovanstående, till Eritrea av medlemsstaternas medborgare eller från medlemsstaternas territorier eller med användning av fartyg eller luftfartyg som för deras flagg, oavsett om de har sitt ursprung i deras territorier eller inte.

2. Tillhandahållande till Eritrea av teknisk rådgivning, utbildning, ekonomiskt eller annat stöd med anknytning till militär verksamhet eller tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av de artiklar som avses i punkt 1, från medlemsstaternas medborgare eller från medlemsstaternas territorier, ska vara förbjudet.

3. Upphandling, genom försorg av medlemsstaternas medborgare eller med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, av de artiklar som avses punkt 1 från Eritrea samt tillhandahållande av Eritrea av teknisk rådgivning, utbildning, ekonomiskt eller annat stöd med anknytning till militär verksamhet till medlemsstaternas medborgare, eller tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av de artiklar som avses i punkt 1, ska också vara förbjudet, oavsett om de har sitt ursprung i Eritreas territorium eller inte.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med sina nationella myndigheter och nationell lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt, inspektera alla lasttransporter till och från Eritrea inom sitt territorium, inbegripet kusthamnar och flygplatser, om de har information som ger rimliga skäl att anta att lasten innehåller artiklar som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.

2. För luftfartyg och fartyg som transporterar varor till eller från Eritrea ska det krävas ytterligare information före ankomst eller avresa för alla varor som förs in eller ut ur en medlemsstat.

3. Medlemsstaterna ska vid upptäckt av artiklar, som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera, beslagta och göra sig av med dessa (antingen genom att förstöra dem eller göra dem obrukbara).

[1] EUT L 46, 17.2.2009, s. 73.

Artikel 3

Restriktiva åtgärder enligt artiklarna 4 och 5.1 samt 6.1 och 6.2 ska införas mot personer och enheter, inklusive men inte begränsat till, eritreanska politiska och militära ledare, samt statliga och halvstatliga enheter, eller personer eller enheter som handlar på deras vägnar eller under deras ledning, som angetts av den kommitté som inrättats i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 751 (1992) och som utvidgats genom FN:s säkerhetsråds resolution 1844 (2008) (*sanktionskommittén*) och som

— bryter mot vapenembargot och dithörande åtgärder enligt artikel 1,

— som lämnar stöd från Eritrea till väpnade oppositionsgrupper, vars syfte är att destabilisera regionen,

— som hindrar genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1862 (2009) om Djibouti,

— som hyser, finansierar, underlättar för, stöder, organiserar, utbildar eller uppmuntrar personer eller grupper att begå vålds- eller terrorhandlingar mot andra stater eller deras medborgare i regionen,

— som hindrar utredningar eller arbete av den övervakningsgrupp som återinrättats genom FN:s säkerhetsråds resolution 1853 (2008).

Berörda personer och enheter förtecknas i bilagan.

Artikel 4

Medlemsstaterna ska vida nödvändiga åtgärder för att förhindra direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av vapen och likartad materiel av alla slag, inbegripet skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning samt reservdelar till ovanstående, och direkt eller indirekt tillhandahållande av teknisk rådgivning eller utbildning, ekonomiskt eller annat stöd, inbegripet investering, förmedling och andra finansiella tjänster, med anknytning till militär verksamhet eller till tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av vapen och militär utrustning, av medlemsstaternas medborgare eller från medlemsstaternas territorier eller med användning av fartyg eller luftfartyg som för deras flagg, till de personer och enheter som avses i artikel 3.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra att de personer som avses i artikel 3 reser in till eller passerar genom deras territorium.

2. Punkt 1 ska inte innebära att en medlemsstat är skyldig att vägra sina egna medborgare inresa till det egna territoriet.

3. Punkt 1 ska inte gälla om sanktionskommittén i enskilda fall fastställer att en sådan resa är motiverad av humanitära skäl, inbegripet religiösa skyldigheter, eller om sanktionskommittén drar slutsatsen att ett undantag på annat sätt skulle främja målen för fred och stabilitet i regionen.

4. När en medlemsstat enligt punkt 3 tillåter personer som angetts av sanktionskommittén att resa in till eller passera genom dess territorium ska tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av det.

Artikel 6

1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av de personer eller enheter som avses i artikel ska frysas.

2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för, eller utnyttjas till gagn för, de personer eller enheter som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna får medge undantag från de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 för penningmedel och ekonomiska resurser som

a) är nödvändiga för att täcka grundläggande utgifter, inklusive betalning av livsmedel, hyra, amorteringar och räntor på bostadskrediter, mediciner och läkarvård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,

b) är avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning för utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster,

c) är avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel och ekonomiska resurser,

d) är nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten har anmält ett sådant beslut till sanktionskommittén och det har godkänts av denna,

e) är föremål för kvarstad i enlighet med ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom, i vilket fall penningmedlen och de ekonomiska resurserna får användas för att tillgodose ett sådant kvarstadsbeslut eller en sådan dom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelats före dagen för antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1907 (2009) och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i punkt 1 i denna artikel, efter det att den berörda medlemsstaten har gjort en anmälan till sanktionskommittén.

4. Punkt 2 ska inte tillämpas på kreditering av frysta konton med

a) ränta eller övriga intäkter från sådana konton, eller

b) betalningar till frysta konton enligt avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före det datum då dessa konton blev föremål för restriktiva åtgärder,

förutsatt att punkt 1 fortfarande tillämpas på räntan, övriga intäkter och betalningar.

5. De undantag som avses i punkt 3 a, b och c kan göras efter det att den berörda medlemsstaten till sanktionskommittén har anmält att den avser att i förekommande fall bevilja tillgång till sådana penningmedel och ekonomiska resurser och sanktionskommittén inte har fattat ett negativt beslut inom tre arbetsdagar efter en sådan anmälan.

Artikel 7

Rådet ska upprätta förteckningen i bilagan och ändra den i enlighet med sanktionskommitténs beslut.

Artikel 8

Detta beslut ska i förekommande fall ses över, ändras eller upphävas i enlighet med tillämpliga beslut som fattas av FN:s säkerhetsråd.

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 10

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 1 mars 2010

På rådets vägnar

D. LÓPEZ GARRIDO

Ordförande

BILAGA

Förteckning över personer och enheter som avses i artikel 3